

AURORA

Director, PERICLE CONSTANTZIANU

APARE JOUT

CONSTANTIA

PUBLICATIILE

Inserții și reclame pag. III rind le 2
Anunțuri

IV bani 20

Pentru repetiții prețul se reduce

Un exemplar bani 25. Vechiu bani 40

Sosorile nefrancate se reduc

Manuscrisele nu se înșelăzesc

ESTERMINAREA VENATULUI

De când incepu aceasta iarnă, orașele au fost inundate de diferite vînături, mai cu seamă de potârnichi și iepuri, spre bucuria amatorilor de a mânca carne de vînat.

Este ceea ceva extraordinar în acest an după cum a fost în alți ani.

Cercetând de unde provine aceasta abundență, de vînat am aflat că satenii nemți și tatarit mai cu deosebire și făc o meserie din „prinderea potârnichilor cu lațuri și plăști iar a iepurilor cu ogari”.

Ei profitând de puțina zăpadă ce cauză pe la jumătatea lui Decembrie, de o parte, și de oare-ce câmpul a fost lipsit cu totul de carba de alta parte, acest fel pe vînat și căuta hrana prin imprejurimile satelor și acolo cadea prada acelor crudii satenii.

Să observat că de acest fel de vînătoare se țin numai nemți și tatarit care distrug fără milă potârnichile și iepurii, și aceasta pentru un căstig neînsemnat; pe când satenii români, ruși și bulgari nu numai că nu vânează niciodată cu pușcile dar îl lăsa să se imulțească protegiindu-l.

Știm că este o lege și un regulament asupra vînatului; că aceasta lege și regulament interzic cu desăvârșire vînarea pasarilor cu plăști sau lațuri și iepurii cu ogari mai cu seamă când câmpul este acoperit cu zapada și totuși contravențiile la aceasta lege și regulament se fac în toate zilele, chiar față de autoritățile comunale rurale fără ca ei în drept să iea vre o masură contra delicienților.

Știm de asemenea că foștil prefecți dd. General Dunka și Colonel Kirișescu au lansat ordonanțe în tot județul, oprind

cu desăvârșire vînarea iepurilor cu ogari și a potârnichilor începând de la 1 Decembrie sau de la căderea primei zapazi. Se vede însă că primarității și satenii cred cum că dispozițiunile și ordinele prefectorale au putere numai cât timp ocup această funcție autoritate lor, că îndată ce ei demisionează și vin alte persoane, ele rămân litera moartă sau se abroga de sine odată cu plecarea prefectului.

De aceea vedem estimp că satenii nemți și tatarit să nu năpustit cu o furie mare asupra acestor vînături în căt, dacă nu vor fi prohiși, este teama a nu se estermina, căci în plăști cad potârnichile cu zeci și ogarii când se asimut și se ia după epuri până nu își prinde și omoara, nu se lasă; și își prind cu mare înlesnire pentru că aci în Dobrogea sunt câmpii și numai o mică parte de de păduri, unde vînatul găsește refugiu și scapă de inamicul său urmărește, pe când la câmp nu are unde să ajunge imediat de lătușește.

Suntem positiv informați că mai în zilele trecute un singur neamț a adus vîro trei-zeci de epuri d'odata și toți acești iepuri erau prinși cu ogari, care după ce au fost gătiți de ogari apoi au fost impușcați, pentru că prin aceasta manoperă să facă pe cumpărători și autorități din oraș să creză că au fost vînat cu armă.

Potârnichile iarași căte se aduc în oraș sunt prinse cu plăști sau cu lațuri cărora după prindere li se sfărâmă aripile și picioarele și li se succese gătitul spre a face să se creză că au fost impușcate, mai ales că nu se poate deosebi în nici un chip pasările prinse de plăști cu acele vînăte cu pușcă.

Nu ne vom ocupa act de

consecințele triste ce ar produce mâncarea unui astfel de vînat, nefiind igienic de loc; aceasta este de atribuție autoritaților medicale.

Toate aceste fapte neomenoase și contra legii se petrec sub ochii primarilor și notariilor de la comunele rurale care nu vor să respecte său să facă a se respecta legea, regulamentul și ordonanțele emise de prefect retrasă; și apoi ce să zicem sunt mulți și din ei cărora le place delicioasa carne de potârnichi și de iepure și ciupesc și ei de la acel vînători căte ceva; puțin le pasa de contraveniuni și calcări comise la legi, regulamente și ordonanțe, nici se îngrijesc măcar că acest soi de vînătoare este antihigienică și că extermină vînatul din aceste părți ale locului!

Ni se spune că doi vînători de meserie, din țară, au venit în Dobrogea și cu stirea notarilor prind potârnichi cu plăști și le trimit la București cu sutienele, pe care apoi le impușcă cu armele lor rugiașe, cu care fac să treaca de vînători diletanți; care au sărbit aproape cu totul câmpurile din plasa Mangalia și parte din plășile Constanța și Megidie; sind că la ele nu sunt păduri.

Ni s'a mai spus că un vînător din Ostrov mergeând din sat în sat îndeamnă pe săteni de prind vînat contra legii pentru care primește o sumă de 600 de lei pe an de la niște vînători din București cărora le trimit este vînat din Dobrogea prins prin contraveniune.

Un conductor postal ce duce și aduce postă între București-Constanța trecând cu trenul din Mursatlar îndeamnă pe săteni să-i procure vînat, pe care îl ia cu el în vagonul de poștă și l duce în București pentru specula.

Acum aflăm că d. sub-prefect al plașii Istrul din județul Tulcea a organizat o vînătoare în regulă ca să bată pădurile de prin prejorul Babadagului pentru tot felul de vînat și că priori!

Stim noică o dată în aceste păduri era o mulțime de căpriori, astăzi însă abia se găsesc câteva, și d. sub-prefect de Istru s'a apucat să le estermine, în loc de a le protege! Dar acest fel de vînat nu e vînat ci e o podoabă a pădurilor țărei noastre și care va putea să atinge de el este inamic al țărei noastre; un sub-prefect este chemat să protejeze acest vînat iar nu a' l estermină! D. Prefect al județului Tulcea credem că nu va permite să face o asemenea crima pentru a se estermina acest nobil animal din pădurile noastre.

Am aflat cu placere că d. Istrati actualul prefect al județului Constanța a dat ordin sub-prefecților ca să ia măsuri de a nu se lăsa să se prinze vînatul prin mijloace nepermise de lege; nu ne înădoin de bunele intenții ale d-lui Istrati de a proteja vînatul în județul ce administrează; ne permitem însă să observăm că aceste ordine cu toată buna voință și a sub-prefecților respectivi, nu vor avea efectul dorit și iată pentru ce:

Noi nu avem prin sate guădi campeni care să privegeze de a nu se călca legea asupra poliției vînatului, nici că sunt gendarmi de ajuns care să pună pe contravenienți spre a îda în judecata, și execuțarea strictă a ordinelor prefecților în comunele rurale depinde de notari; și bine, acest unic agent al comunei poate privegea cea ce se petrece la câmp? multiplele lui lucrări își rețin în localul primăriei și chiar când

ar putea afla ceva în această privință, tacerea să se poate capăta foarte ușor prin mijloarea celor de prin prejurul său: primar, consilieri etc.

Singurul mijloc de a proteja venatul în toată Dobrogea este după noi de a se interzice cu desăvirsire venarea iepurilor cu ogari în oră ce timp al anului, pentru care sfîrșit să se dea ordine stricte de a nu se mai ține ogari prin sate la nimenea și acel cără se vor găsi cu ogari pe camp, chiar scuzându-se că nu venează, să fie dată judecății și supusi la amenzi.

Sunt țărani cără au ogari și pe când se duc cu plugul la câmp, mai ales primăvara când epurit fata, se pun în căutarea și goana lor în cît îl extermină.

Venatul potârnichilor ar fi bine să fie interzis de la 1 Decembrie; căci altfel ar fi imposibil a se opri venatul cu plasile și lațurile; deosebit de aceasta în timpuri de zapezi, acest fel de vânăt se stăpeste și cu pușca; căci potârnichile strânse în carduri vin lângă sate de și cauță hrana și sătenii urmăindu-le trag în grămadă și de și omoara 1, 2 sau 3 alte 5—6 ranite se duc și mor pe camp și astfel acest vânăt se poate extindea cu desăvirsire.

Aceste observații ne permitem a face de-o-cam-data și ale recomanda d-lor prefecti ai județelor Constanța și Tulcea ca și d-lui Ministrul al Domeniilor, pe care îi stim că sunt animați de dorința pentru a proteja vânătul din Dobrogea într-un mod eficace.

APA DE BĒUT! Sacagii!

Ceasunnea apel, am mal zis, este una din principale și vitale ceașunile orașului Constanța, care ar trebui să preocupe nu numai pe autorități dar și pe fiecare locitor în special.

Populația din Constanța în lipsă de apă bună, și procură apă din puțurile de la Anadolchiol, de la ceașmea și de la puțurile particolare din oraș.

Toate aceste ape însă sunt rele, unele mal puțin altele, mai mult, prin faptul că nu sunt păzite regulate de higienă pentru ele.

Pentru a se convinge cititorii noștri că graim adevărul, le vom explica în puține cuvinte cea ce se petrece cu acele ape.

Apa de la ceașmea, de și vine de la niște surse bune, totuși ea în calea ei, de o distanță pe vrăun chilometru trecând prin niște locuri mlășinoase infecte și conductele nefiind bune, nici în adâncime mare, apa infectată mochirosă și plină de microbi se strecoară în apa din conducte pe care apoi noi o bem ca cea mai bună; calitatea căreia însă să ar putea simți și prin mirosul rău ce are une ori.

Apa din puțurile de la Anadolchiol de asemenea este infectată și plină de microbi, prin faptul că ele nu numai că stănd și și noapte deschise sunt expuse la tot felul de necurăteni cări ridicate de vânturi de la soare și de auroa, ceci în ele, dar și de acea că pe când sacagii scot apă din puț stănd cu picioarele în gura puțului și trag căldările cu fundia prin mâini și apucând elădarea plină cu apă, se varsă pe picioarele lor pline de noroi și necurăteni și se scurg în puț și astfel acea apă infectată prin aceste mijloace nu se aduce pentru băut. De altă parte noroi și necurăteni ce sunt împrejurul puțului înecții cu inecții se strecoară și ele în puț și fac ca apa să devie și mai infectată și plină de microbi vătămatori cănatățel.

Apa de la puțurile particulare de lângă strada Mangalia, Sună călărașii cără au câte un puț asupra căruia au instalat căte o mără de vânăt numită Americană și căte o mașină cu foc pe care le exploatăză estrâgând apă și vânăjend-o. Pentru a avea apă destulă mai tot-dată estrag apă și umplu depozitele lor de sus, de unde apoi o vând publicului și sacagilor. Acele depozite însă nefiind curățate adesea, apă din ele se strică și prinde microbi.

Unul din aceste puțuri, acela al d-lui Iancu Anagnost, deosebit că apă este astfel infectată, mai are încă și un alt defect, acela că prin infiltrație ce se face în puțul său de la un băltac de apă stagnantă de la o distanță de 50 metri se strecoară microbi d'acolo în puțul său și apoi nu se aduce acea apă nouă ca să o bem.

Când este deja constatat că la puțuri adânci—cum este și acesta—se strecoară tot felul de microbi, nu de la distanță de 50 metri ei chiar de 200, oare mai rămâne indoială că apă abundantă din puțul d-lui Iancu Anagnost nu este în mare parte din apă infectată și plină de microbi a acelui băltac?

Mal e încă ceva. Formarea acelui lac și întreținerea lui în stare de nesecare se datorează puțului d-lui Iancu Anagnost de la care neconțin se scurg apele infectate de prisos. Căci dacă ar rămâne numai pentru apele scurse din ploc din toată par-

tea acea a orașului să ar seca foarte repede absorbindu-se de pământ; alimentarea lui însă neconțină nu îl lasă să ar seca niciodată vara, ceea ce dă loc la emanării de miasme pestilențiale, căci cauzează mare rău nu numai cără locuiesc împrejurul acelui băltac dar chiar și mai departe de el. și se știe că acel băltac și datorează existența lui numai de la facerea puțului d-lui I. Anagnost și punerea lui în exploatare peatru consumația publică.

SACAGII cără transportă apă elenților din oraș, pe lângă că așa-niște butoae infectate de și scârbă să te uiști la ele, încă sunt și așa de mică în cît abia conține 8—10 căldări de apă și pentru această apă pretinde 30—50 bani pentru o sacă din oraș, 60—90 bani pentru acea din Anadolchiol și 1 leu 50 bani chiar 2 lei pentru o sacă de la ceașmea! și când te gândești că totuși te trag pe sfârșă aducându-ți în loc de apă de la Anadolchiol, apă de la puțurile din oraș cu drept evant te conține indignarea; totuși că te asigură că este apă din Anadolchiol și vezi că gustul nu e și el; și aceasta îl fac pentru că până să aducă o sacă de la Anadolchiol și să ia 70 bani, d'aci aduce 5 sacale și ea 3 lei 50 bani, din care dând 50 bani său 1 leu proprietarului puțului tot il rămâne 2 lei 50 bani net, preț aproape împătrit.

Nu mai vorbim că de cele mai multe ori sacalele sunt aproape jumătate goale.

Cu această ocazie atragem atenția autorităților competente asupra acestora și rugăm în numele orașenilor cără nu să plins de mal multe ori; să se ia cavențele măsuri de urgență, atât pentru puțurile de la Anadolchiol că și acele din oraș spre a se stări și desinfecta, în cît apă să devie mal puțin vătămată. Îar în privința sacagilor să fie obligați a avea butoae mai mari, mai curate să a reduce prețul și dacă se poate a se pune chiar preț fix ea la pâine; căci și aceasta este un articol indispensabil pentru existență.

Vom reveni.

PENTRU CALATORII IN TURCIA

Ministrul nostru al afacerilor străine aduce la cunoștință persoanelor cără călătoresc în Turcia că nou reglement asupra paspoartelor, sancționat prin Irade imperială, și care a intrat în vigoare la 24 Decembrie 1894, prescrie următoarele formalități ce călătorii străini, intrând în Turcia, sunt datorii să indeplinească:

Art. 11. Supușii Puterilor amice și aliate cu guvernul imperial, cără doresc a veni în imperiu, vor trebui să aibă un pasport în regulă, vizat

de ambasadele său consulale otomane din străinătate. Persoanele venind din localitățile unde nu rezidează un reprezentant otoman, vor trebui să aibă pasportul în regulă.

Art. 12. Se va percepe o taxă de 20 piastri pentru viza fiecărui pasaport, aparținând persoanelor cără merg la Meca, la Medina, la Ierusalim și la alte locuri de pelerinaj. Se va viza gratuit paspoartele persoanelor cără se sără și cără vor proba aceasta prin acte emanând de la autoritățile cără depind.

Art. 13. Viza nu este valabilă de căt pentru o singură călătorie. Autoritățile pot, însă, acorda viza pe termen de 6 luni, când este cerută, persoanelor cără sunt obligate a trece frontieră de două ori pe lună. Această autorisare nu va fi acordată de căt în timp de pace.

Art. 14. Este oprită intrarea în Turcia persoanelor fără pasaport și neputind proba identitatea lor. Persoanele cără vin din localitățile unde există autorități consulare române și nu au paspoartele lor vizate, vor plăti o indoită taxă de viză, adică 40 piastri.

Art. 15. Oră ce persoană va intra în imperiu pe uscat va prezenta, fără întârziere, pasaportul său și guardul său de frontieră. Dacă călătorul vine pe Mare, va prezenta pasaportul său funcționarului de recensământ al portului unde a sosit.

Art. 16. În casul când un om din echipajul său din personalul unui bastiment sosit dintr-un port otoman, ar voi să părăsească bastimentul și să aleagă domiciliu în oraș, dacă este supus străin, va trebui să se adreseze consulatului de care depinde. Consulatul va aviza de aceasta prefectura portului, care va îndeplini formalitățile privitoare la înregistrare. În localitățile unde nu există consulați străini, acești oameni din echipați său din personal se vor adresa direct prefecturei său autorități locale.

Art. 17. Călătorul fără paspoarte, său ale căror paspoarte nu vor fi în regulă, la sosirea lor în Turcia, vor fi duși la Constantinopol. la ministerul poliției, său în provincie, înaintea funcționarilor prepuși la paspoarte, și vor fi interogați asupra motivelor cără îi au impedit de a lua un pasport. Dacă călătorul declară că este supus străin, el va fi obligat, sub cupravergere poliției, de a obține de la consulatul său, în termen de 48 ore, un pasport său un act oficial, înțînd loc de pasport, și va plăti indoită taxă de viză, adică 40 piastri.

Acest termen de 48 ore va putea fi prelungit, în casă de trebuință, după înțelegere cu consulatul. Dacă, la expirarea acestor termene, supusul străin nu a obținut un pasport său un act oficial înțînd loc de pasport, el va fi împediat de a intra în imperiu.

Art. 19. Căpitaniile de vase cu auri său cu pânze, carel deservă porturile imperiului otoman, și persoanele care transportă călătorii pe uscat, nu vor putea debacea său transportă călători în alte locații de către acele desemnate pentru controlul paspoartelor.

Contravenienții săi sunt căpitaniile de vase, vor fi pasibili de o amendă de 10 - 50 lire turcești; iar cel întreg de 2 lire și inchisoare de la 3 - 10 zile.

Aceste pedepse, după cererea parchetului se vor fixa de tribunalele localității.

CONSTRUIREA PORTULUI de la CONSTANȚA

In fine se apropie vremea la care marele plan al împărțirii liniilor noastre ferate la Marea Neagră prin podul peste Dunăre și prin punerea portului Constanța în starea d'a primi vasele mari ale globalului nu va mai fi un vis ci o realitate și încă din cele mai bine-făcătoare, nu numai pentru coaerțul nostru dar și pentru comerțul Germaniei de Nord și acela al Austro-Ungariei centrale, cu destinație pentru Orient și pentru extremul Orient.

Știri oficiale spun în adevăr că în Iulie 1895, podul peste Dunăre va fi gata și dat circulației. În ce privește construirea portului de la Constanța astăzi din același sorgut că Consiliul de miniștri convingându-se că vechile planturi privitoare la construirea portului din Constanța, sunt defectuoase și realizarea lor ar costa aproape trei-zeci de milioane, a decis scimbarea acestor planuri.

In conformitate cu această hotărire, D. ministru C. Otăneșcu, a instituit o comisie de specialiști pentru a întocmi un nou plan de reconstruire a portului din Constanța.

Planurile sunt aproape terminate și după toate probabilitățile, realizarea lor nu va costa mai mult de 16 milioane franci.

Lucrările se vor începe la primăvară și se speră că în vara anului 1896 portul va putea fi inaugurat.

Pe lângă port se vor construi și niște dockuri întocmai ca cele din Galați, care vor fi iluminate cu electricitate. De alt fel, motorul electric al dockurilor va servi totodată și pentru luminarea electrică a întregului oraș, pentru care comuna va plăti o sumă anuală, nefixată încă, ministerului domeniilor.

Prin urmare, în vara anului 1896 marele viață Românilor d'a putea exporta iarna ca și vara produsele ţării, d'a face din România o mare cale internațională pentru transportarea mărfurilor germane și austro-ungare în Orient și Extremul Orient direct și fără transbordare prin

Constanța și d'a spori considerabil traficul liniilor sale ferate și ca consecință veniturile statului. În vara anului 1896 dicem, visul Românilor și marea idee d'a ne deschide drumul la Mare, va fi un fapt împlinit pentru onoare ţării și a bărbătașilor care au conceput și executat acest plan regenerator.

CONFUCIUS

ARTA VIETEI SOCIALE

(Traducere de TOMITAN)

Cartea Anterioră
PARTEA V.
Datorii comune

(urmare)
RELIGIUNEA

I Unul este Dumnezeu făcătorul și conservatorul Universului, fără să fie putut fără sfârșit prea bun, prea puternic, prea înțelept și necoprinșabil; soarele nu e Dumnezeu, ci eea mai bună din făpturile sale, luminează lumea cu strălucirea sa și dă viață producțiunilor pământului prin căldura sa. Miră-te de el ca de o făptură și ca un organ al său, prin care Dumnezeu conservă lumea, baștă de seamă Iisus nu cumva să îl aducre adorație; numai celuț mai înalt să evină adorația ta, respectul tău, onoarea ta și mulțumirile tale. Cu mâna sa a făcut întinderea nemărginită a ceterurilor și ca drăguțul său a tras rotația stelelor; a pus hotare neintrecute în ocean; furcul il zice calmează-te și se calmează! sgudușește pământul până în temelii și tremură înfricoșătoare națiunile și popoarele pământului; asvările trăsnetele sale înflăcărăte și sgomotoase și făcătorul de rele tremură.

II. Face lumi cu un singur al său cuvânt pentru a exista, îl lovește cu brațul său tare și se perd în nimicire. Inchinăte Ingenuchiat de mărire sa au întărâtă mănia sa! te distinge în clipă. Providența sa priveșteaza supra tuturor lucrărilor sale. Găvește universul cu putere și înțelept și neamă și se poate să te distingă în clipă. Providența sa privăgează avariile și înțelepțile tale cu varietate minunată și fiecare din ele după propria sa natură și scop se potrivește cu sfânta sa voine. În adâncimea și în nemărginită întindere a spiritului său se nimicesc toate cunoștințele și științele oamenilor și înțelepținea sa nemărginită este desbrăcată orice neșiguranță a viitorului; gândurile tale sunt cunoscute la vedere sa și scopurile cu hotărîrile tale îl sunt incunoștiințate înainte de a se pune în lucrare. La cunoștința sa încă de înainte nimic nu există neșigur și la providență sa nimic nu se face întâmplător.

III. Lucrările sale peste tot sunt de mirat, faptele sale necerește și căile sale intre coprinderea ta. Adăug, la a tot înțelepținea sa respect

și supunere, inchinăte cu toată umilitatea, fil ascultător la înaltele și vecinieile sale voinți. Domnul este prea bun și prea milostiv, a făcut totul din propria sa bunătate nemărginită; bunătatea sa se vede la toate fapturile sale, este isvorul milostivirei și central desăvârșirei celei mai înalte. Lăcerările mâinilor sale vestesc mărireasa, totul căuta imunitatea cu frumusețile minunate, le conservă cu tot felul de mâncăruri și binevoie a le-mântui pentru vecinii vecilor. Dacă ne vom pleca la pământ, îl vedem acoperit de nemărginile mulțimi și varietăți bunătăți ale sale. Munții laudă, valile cântă, câmpurile se înveselesc, râurile trăsări, pădurile resună, universul după sexe și feluri landă și sărbătoresc mărireasa

IV. Între aceste ființe nemănumite însă tu ești, omule, ceea mai excelentă și desăvârșită făptura sa! te-a înzestrat cu daruri minunate și alese și te-a făcut mai presus de toate făpturile sale după pământ! te-a cinstit cu rațiunea pentru a conserva libertatea și independența ta; și-a dăruit darul de a vorbi, pentru a compune societăți și a te perfecționa; a împodobit spiritul tău cu puterea de a rationa și a studia pentru a mări și lauda nemărginile sale insușite. La legile care îl-a prescris înțelepținea sa pentru regula și guvernarea vieții tale, din cauza bunătății sale a alipit astfel datorii tale către natura ta în cît ascultând suntele sale poruncă să afli isvorul fericirii tale. Laude bunătatea sa cu cântări de veselie și de bucurie și studiază în secret minunile iubirii sale distinse pentru tine.

V. Facă-se înima ta isvor nescrat de lădei iubirii și recunoștinței tale adânci către domnul; să nu inceteze buzele tale bine-cuvântând și adorând numele său; orice faptă și orice întreprindere ta de la el să înțeapă și la el să se sfărtească. Domnul este drept, va judeca pământul cu dreptate și adevăr! Fiind că a pășit legile sale pentru nemărginită și imensă milostivire a pietății sale nu trebuie oare ca pentru aceasta să pedepsescă pe insolentul contravenient? Nu și închipui, omule deservăciunelui, nu și închipui, că brațul Domnului este neputincios, căci pentru îndrepătarea și folosul tău amănă pedepsirea ta! nu te măngâie cu speranță deșărtă că închide ochii pentru faptele tale rele! ochiul său care vede tot străbate în interiorul tău și păstrează secretele tale în memoria eternă.

VI. Find el mai superior domn și fără de margini în dreptate, nu ești niciodată în persoană niciodată în clasa de om; marele, micul, bogatul, săracul, instruitul, incultul, domitorul omului din popor, stăpânul, servitorul acestei distincții civile a societății omenești mici și mari, după ce suflul se va desparti de carcerele ace-

tul popor pământesc, toți vor primi deopotrivă dreaptă și vecinieă respinsă care se datorează și se cunosc faptele lor; atunci cel nedreptă vor fi cunoscători și în târere adâncă, înima dreptului însă se va înveseli anuzind dreapta hotărire a Domnului Fie și frică de Dumnezeu cu cît alegădrul vieții, umbăr pe drumul drept pe care îți a croit-o. Ascultață povestele măntuitoare a înțelepciunii. Abstinență să cumpăteze dorințele tale, dreptatea să te conducă fără a cădea în apelurile tale, gândurile tale întreprinderile tale și la faptele tale Binefacerea să incâlzească înima ta și recunoștința să îl inspire o dulce și plăcută pietate către Dumnezeu; astfel că aci îți va dărui totă fericirea pământescă pe când în lumea viitoare vecinieă te va invredni de a dobândi fericirea vecinieă din cer în sfântă și neapsa lumină. Astfel este adeverata artă a vieții.

Finele Cărței Intărite

In ziua de 2 Ianuarie curent a inceput din viață d-na Maria M. Koechin, socia primarului actual al Constanței. Înmormântarea să aflată la 4 Ianuarie curent în mijlocul unui imens public de ambe sexe și de toate treptele societății Sierbul mortuial a fost dus pe mâini de 4 pompieri în uniformă și cu chivere în cap, care a fost precedat de 5 preoți cu protoiereul județului în cap din care 2 români, 2 greci și un bulgar. Muzica regimentului 34 Constanța în tot parcursul cântă marșuri funebre. Un car de doliu purta coroanele depuse de următoarele persoane: de dd. M. Koechin soțul. Consiliul Comunal Constanța, funcționarii primăriei, societății meseriașilor români din Constanța, familia Frenchiar, familia Lazar, familia Ghioca-Brăilă, familia Semzeanu și celor Ipatia Ghioca-Brăila și B. Veghner.

Ziua era foarte frumoasă.

In biserică greacă, după terminarea serviciului religios d. Ioan Măgură, licențiat d. la facultatea de teologie din București a rostit un discurs elocvent și emoționant care a sunat lăcrămile multimel.

In tot parcursul de la domiciliul defunctei și până la cimitir făinarele strădelor erau în doliu și iluminate și prăvăliile închideau până la trecerea cortegiului. Panglicele sacerdutului erau ținute de dd. Major Zissu E. Vincler, P. Peuciof, Serbanescu, Veghner, etc. Deasulatul soț a urmat sacerdutul cu remăștele defunctei sole soții până la mormânt, plin de durere.

Fie și țărina noastră.

Exprimăm și noi condoleanțele noastre înrăstătatului soț.

